

der vil bidrage til, at der bliver rørt mere ved denne Sag, vil jo blive Arbejderforholdenes Udvikling her i vort Land. Skulle vi faa noget at se ad Aare som det, vi fik at se ved den store Lockout, eller Ulykker som dem, vi Landboere have set, foranledigede af Havnestrejken, kunne de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 8de Valgkreds og Thisted Amts 3die Valgkreds være ganske forsikrede om, at i hvor store og mægtige de end ere, vil der komme Krav frem fra den øvrige Del af Befolkningen om, at der gøres noget for, at slige Ulykker kunde afvendes. Det er jo det hele, der ligger for, og det hele, som vi fra vor Side ønske at anbefale. At jeg saa er bleven nødt til som Ordfører at komme ind paa andre Omraader, er virkelig de ærede Taleres egen Skyld. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) vender tilbage til Forlangendet om, at vi skulle hjælpe til at faa Foreningsret her i Landet, saa er jeg nødt til fra Venstres Standpunkt at svare ham, som jeg har svaret ham her i Dag. Jeg vil være med til ved alle Midler, som staa til min Raadighed, at arbejde for, at vi faa virkelig Foreningsret og Foreningsfrihed uden Knapperi til nogen af Siderne. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale, at Sagen henvises til Ministeren. Saa se vi, hvorledes Forholdene udvikle sig paa dette Omraade, og deraf vil det saa afhænge, om vi ad Aare komme tilbage til denne Sag paa den ene eller paa den anden Maade.

Martin Olsen: Den ærede Ordfører har vistnok mindst 25 Gange for at give sine Udtalelser forøget Vægt sagt, at han kun fremlagde denne Sag paa hele Udvalgets Vegne. Deri har det ærede Medlem Ret. Men det gaar jo undertiden i Udvalg, som det gik med Pigen, der sang Salmer, og som sagde: „Ja, kan det intet gavne, saa gør det vel heller ingen Skade“. Saadan er det ogsaa gaaet med Udvalget. Man har tænkt mindre over den Sag, man har tænkt: Lad den bare gaa til Ministeren. Men den ærede Ordfører maa ikke sige, at det er andres Skyld, at der er kommet en Debat om dette Lovforslag. Da han forelagde Andragendet, talte han 4 Spalter op og ned om denne Sag. Det er ham, der har fremkaldt Diskussionen, det er ham, der ved sine aggressive Udtalelser har kaldt os andre frem, og naar han har gjort det, maa han virkelig tage Skade for Hjemgæld. Den ærede Ordfører sagde i sine sidste Bemærkninger, at det

gik over hans Forstand — jeg skal ikke modsige ham. Den ærede Ordfører talte saa igen om Norge — det er jo nu blevet Idealet, hvad man har forelagt deroppe — og han vilde fralægge sig Beskyldningen for, at han havde citeret falsk eller citeret saaledes, at vi maatte faa det Indtryk her, at der deroppe skulde indføres tvungen Voldgift. Jeg sagde endvidere, at hvis han havde været uvidende derom, maatte man tilgive ham, men hvis han derimod havde været vidende derom, kunde man ikke tilgive ham. Den ærede Ordfører sagde nu, at han vidste godt, at § 14 stod der, og at der tales om, at begge Parter skulle være enige. Men det sagde den ærede Ordfører ikke, det tav han med, thi det passede ikke i Programmet. Og saa sagde den ærede Ordfører nok saa flot, at da de have tvungen Voldgift i alle andre Lande — hvad de nemlig ikke have — saa skulle vi ogsaa have det; og han mente, at der ikke her var saadanne særlige Forhold til Stede, at vi ikke behøvede det. Men det er netop det, der er, der er særlige Forhold til Stede her, paa Grundlag af de Organisationer, der ere skabte paa begge Sider, have vi faaet de frivillige Voldgiftsretter, som overflødiggøre Institutioner af den Slags. Kan det ærede Medlem ikke forstaa, at naar vi have Organer, hvor den Slags Ting afgøres, der kunne afgøres ved Voldgift, behøve vi ikke tvungen Voldgift, en Institution, som alligevel ikke kan overholdes.

Jeg skal slet ikke komme ind paa de ganske ukontrollerede Historier, som den ærede Ordfører igen har bragt til Torvs, thi man kan jo sagtens blive ved at fortælle en hel Bunke Snak her, som ingen kan modsige eller modbevise. Det er ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa, er at konstatere og bevise det, man siger. Og da nu den ærede Ordfører har talt saa mange stærke Ord om de socialdemokratiske Organisationer og paa deres Bekostning fremhævet den Organisation, hvis Fortaler han er her i Tinget, kan jeg ikke ganske undlade ogsaa at nævne vore Organisations Stilling til denne Organisation. Den ærede Ordfører henviste til et Program, der staa i en Bog, som hedder „Tilbageblik og Fremblik“ — og det er saadan Op- og Nedblik, men navnlig Mangel paa Blik — og den indeholder et Foredrag, som i hvert Fald Forfattere og Forlæggere sætte stor Pris paa — det koster 50 Ø. Men ud over en Bunke Tryk indeholder det intet. Det gaar naturligvis det